

♦ 3 місця події

Отже, сталося те, до чого американська компанія Home Groop і наша місцева влада йшли шість років: у Квасиліві, в одному з корпусів ВАТ «Рівнесільмаш», що не задіяний під його нинішню скромну виробничу програму, стала до життя небачена в нашому регіоні за рівнем технологічного оснащення та виробничими потужностями меблева фабрика. А президент цієї компанії Лорейн МакМахон, виступаючи на церемонії її відкриття, амбіційно заявила, що насправді йдеться про народження тут, у Квасиліві, найбільшої за масштабами, до того ж наймодернішої у Європі, а отже, виключно конкурентоспроможної фабрики з виробництва м'яких меблів.

Проект «Рівне», а саме так значиться в документації Home Groop квасилівське виробництво, фантастично сміливий. На його першому етапі меблева фабри-

Президент американської компанії Home Groop Лорейн МакМахон та виконавчий директор фабрики «Морган Феніче» Роман Басараб пояснюють голові ОДА Василю Берташу особливості виробничих процесів.

«Гидке каченя» тепер – НОВІТНЯ ФАБРИКА

ка, що зареєстрована як ТзОВ «Морган Феніче», буде мати 1100 робочих місць і випускатиме за рік – вдумайтеся! – 200 тисяч штук диванів і м'яких меблевих куточків. Плановий

річний дохід на цьому етапі повинен вийти на 536 мільйонів гривень. А ось на другому етапі працюючих буде втричі більше – 3250 чоловік, річна програма передбачає випуск півмільйо-

на (!) штук м'яких меблів, а також матраців та інших постільних речей, що дозволить збільшити дохід до 2,1 мільярда гривень.

2 с.

3 місяця події

«Гидке качення» тепер — новітня фабрика

Початок на с. 1

Погодьтеся, вражаючи цифри, приголомшливі плани. Тому ми, журналісти, що називається, в лоб запитали пані МакМахон: чому Home Groop зважилася на такий грандіозний проект саме в Україні, не побоюючись, так би мовити, її приданого — корупції, політичних скандалів та інших далеко не віртуальних труднощів і ризиків?

— Чому України? — перепитала Лорейн МакМахон. — По-перше, тому, що ця країна має всі шанси стати невіддільною частиною Європейського Співтовариства. По-друге, ми брали до уваги її вигідне стратегічне розміщення. І, по-третьє, глибоко віримо, що українці, українські люди вміють працювати, їм просто треба дати такий шанс. Ми тільки-тільки почали працювати, вже знайшли понад 300 працівників, і наше майбутнє тепер залежить від двох моментів — наскільки професійною буде наша команда і наскільки дієво нас буде підтримувати місцева адміністрація. Ми приїхали в Україну з чоловіком і двома дітьми, всією сім'єю, бо розраховуємо, що саме так і буде. А тоді в усіх нас буде хороше майбутнє.

— Але ж за шість попередніх років були труднощі, правда? — ще допитували ми. — Як ви їх долали? Хто і що їх створювало вам?

— На що отримали бездоганно дипломатичну відповідь:

— Так, ми справді довго працювали над проектом «Рівне». За шість

років були різні моменти, в тому числі й складні. Але головне — сьогодні ми відкриваємо фабрику, все інше другорядне. І ми з чоловіком ще і ще дякуємо владі Квасилова, району й області за плідну допомогу і співпрацю. Сподіваючись, що так буде й надалі.

Зверніть увагу, про капітал як необхідну умову успішної реалізації проекту пані МакМахон не згадує. Виходить, фінансова сторона її не хвилює, за інвестиціями затримки не буде. Зрештою, що це так, жодних сумнівів у цьому ні в кого не повинно бути, потім вона таки вважала за потрібне сказати.

— Ми вклали у проект поки що понад 10 мільйонів євро. До речі, подивіться, як несподівано змінилося після реконструкції це колишнє похмуре виробниче приміщення, яке воно світле! Для фабрики ми купували найсучасніше обладнання, переважно німецького виробництва, через три-чотири місяці його тут буде набагато більше. Ми віримо в Україну, тому прийшли сюди працювати, стосовно цього проекту йдеться про довготривалі і дуже серйозні інвестиції.

Почуте не могло не радувати. І свої радості, очевидного задоволення не приховував голова облдержадміністрації Василь Берташ.

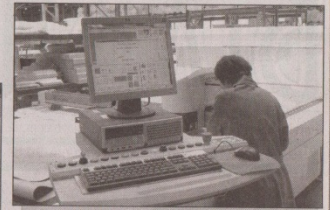
— Те, що сталося у Квасилові, — сказав він, — що відбувається тут і буде відбуватися в подальшому, більш ніж приємно. Адже поліпшення інвестиційного клімату — це один із наших пріоритетів. Так само як створення нових робочих місць,

Одна з моделей м'яких меблів від «Морган Феніче».

альтернативні джерела енергії, збільшення доходної частини бюджетів усіх рівнів. Квасилівське виробництво меблів повністю відповідає цим пріоритетам, тому ми його беззаперечно підтримували і так само будемо давати «зелений супровід» у майбутньому. Бо, окрім сказаного, цей проект — своєрідна ланцюгова реакція ще й іншого психічного. Адже започатковане виробництво потребує фанери, деревостружкову плиту та іншу сировину, що дає наша область, і це додаткова вигода. Фабрика першорядно відмовилася від дорогого російського газу, теплом її забезпечуватиме першокласний котел на біомасі та відходах від обробки деревини, а це теж місцева сировина. Зрештою, я переконаний, що наша промислова база, наші можливості дозволять у майбутньому тут, на місці, виготовляти і мебелювати фурнітуру, яка поки що надходить із Китаю.

Не приховує радісних емоцій і селищний голова Квасилова Дмитро Крет:

Ось на такій розкрійній машині працює оператором Жанна Борис.

Одна з моделей м'яких меблів від «Морган Феніче».

— Я не раз спілкувався з Лорейн МакМахон, — довірливо говорить мені. — Вона добре знає про бідні Квасилова, що з десяти з половиною тисяч чоловік населення тільки на місці, або у Здолбунові чи Рівному. А решта більш ніж три тисячі працездатних людей змушені шукати якогось заробітку по шабашках чи за кордоном. Через те й селищна рада дотаційна. Але через деякий час ситуація має помятися вкращу сторону. З виходом фабрики на проектну потужність, запевняє МакМахон, наша рада з дотаційної перетвориться на фінансового донора. А люди наші, є така домовленість, при прийомі на роботу на фабрику стояти в черзі не будуть.

Із квасилівцями, які вже працюють на «Морган Феніче», поспілкуватися не випало, зате прослухав оператора закрийної машини Жанну Борис. Вона зі Здолбунова, колись працювала інженером-конструктором на «Рівнесільмаші», тепер її робоче місце знову у рідних стінах, ось тільки займатися тре-

ба зовсім іншим.

— Сама робота цікава, — говорить. — Головне в ній — вміння користуватися комп'ютером, бо обладнання тут унікальне. Поки що мені подобається.

...Лорейн МакМахон та її чоловік Френклін МакМахон, голова наглядової ради Home Groop, спілкувалися і показували своє квасилівське дітище усім сімейством, тримаючи за руки шестирічного Емеріка та дев'ятирічну Астрід. Причому дівчинка була у вишитому українському національному костюмі, і ця данина нашим традиціям, повага до них дуже підкупували. Як, до речі, очевидна скромність багатого подружжя. Вже ці деталі змушували вірити в успіх проекту «Рівне». Тим більше, що з реалізацією продукції нема жодних проблем, підписані довгострокові контракти на її поставку в Росію та країни ЄС, продаж через мережу гіпермаркетів компанії ІКЕА — одного зі світових лідерів у сфері торгівлі споживчими товарами.

Володимир КОМАРОВСЬКИЙ